

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den 1. juli overtager Danmark EU-formandskabet. Det bliver den største udenrigspolitiske opgave for Danmark i nyere tid. De overordnede rammer kender vi, de ligger fast. Det danske formandskab er karakteriseret af to grundvilkår:

For det første har formandskabet en meget klar hovedopgave, nemlig udvidelsen af EU. At afslutte den første runde af optagelsesforhandlingerne er den afgørende opgave, vi har foran os. For det andet overtager det danske formandskab ud over udvidelsen en ualmindelig omfattende og tung dagsorden. Regeringen lægger stor vægt på også at løfte denne opgave.

Forberedelserne af formandskabet har været i gang længe. Hele regeringen og store dele af centraladministrationen har arbejdet målrettet i månedsvis. Vi er velforbredte og ivrige efter at komme i gang.

Et endeligt formandskabsprogram foreligger endnu ikke. Det kan det i sagens natur først gøre efter Det Europæiske Råds måde i Sevilla. Først til den tid kender vi nøjagtigt den dagsorden, vi overtager fra det spanske formandskab, og vi skylder det spanske formandskab arbejdsro til at nå så langt, som det er muligt indtil da.

Men det skal ikke forhindre mig i her i dag at angive hovedtemaerne for det danske formandskab. Der er fem overskrifter: For det første: EU's udvidelse fra København til København. For det andet: Tryghed og sikkerhed. For det tredje: Bæredygtig udvikling. For det fjerde: Sikre fødevarer. For det femte: Globalt ansvar. Lad mig tage dem en ad gangen.

Formandskabets hovedprioritet er at afslutte udvidelsesforhandlingerne med op til 10 nye medlemslande. Det var i København i 1993, at betingelserne for optagelse i EU blev definerede, og det kan nu blive i København i 2002, at forhandlingerne om udvidelsen gøres færdige.

Om det lykkes at afslutte første runde af udvidelsesforhandling i København, er vi i sidste ende ikke selv herre over, men regeringen er indstillet på at prioritere meget klart. Ingen skal bagefter kunne sige, at Danmark ikke gjorde sit yderste for at sikre et succesfuldt resultat.

Det er mit indtryk, at der er en klar forståelse i såvel EU-lande som kandidatlande for, at tiden er inde til at indfri løfterne om udvidelsen, men samtidig er det også klart, at vi står over for en række komplicerede problemer: landbrug, strukturfonde, budget, usikkerheden om, hvor-

vidt alle 10 lande vil være klar, det cypriotiske spørgsmål og en folkeafstemning i Irland om Nicetraktaten her til efteråret.

Hvis udvidelsesforhandlingerne skal afsluttes i København, forudsætter det velvilje hos alle involverede, både medlemslande og ansøgerlande. Formandskabet kan skabe rammerne, formandskabet kan fastholde fokus og prioritere klart, men i sidste ende kræver en løsning, at der er en kompromisvilje hos alle parter.

Vi vil følge tre ledelinjer i udvidelsesforhandlingerne:

For det første skal princippet om klare kriterier som grundlag for optagelse fastholdes. Forhandlingerne skal afsluttes med de lande, som er klar. Jeg håber, at det vil gælde for 10 lande, men vi bør ikke gå på kompromis med det principielle krav.

For det andet skal ingen lande ende med at skulle vente på andre. Der er forskelle på landes størrelse, men ikke på deres rettigheder eller forpligtelser. Hvis kun nogle, men ikke alle de 10 lande, er klar til december, skal vi afslutte forhandlingerne i København med dem, der er klar.

Kl. 12.10

For det tredje vil jeg fastholde december 2002 som en afgørende og forpligtende tidsfrist. Når vi i EU har fastsat en tidsfrist, bør vi også overholde den. Al erfaring viser, at EU er bedst til at håndtere én stor opgave ad gangen.

Det næste halvår er afsat til udvidelsen, derefter presser nye opgaver sig på. I 2003 skal vi afslutte drøftelserne i konventet om EU's fremtid og begynde arbejdet i den efterfølgende regeringskonference. 2004 vil være domineret af regeringskonferencen samt valg til Europa-Parlamentet, og i 2005 og 2006 skal rammerne for næste budgetperiode, som strækker sig fra 2007 til 2013, fastlægges.

Det er her og nu i de kommende måneder, at vi har en enestående mulighed for at bringe udvidelsen i hus. Det danske formandskab vil fastholde fokus på denne målsætning som den helt afgørende opgave. Men samtidig lægger regeringen stor vægt på at løfte den betydelige EU-dagsorden, der i øvrigt ligger foran os. Det gælder generelt, og det gælder med særlig fokus på fire områder:

For det første vil vi arbejde for større sikkerhed og tryghed. Vi står i dag over for en række nye former for kriminalitet med international terrorisme, menneskesmugling, kvindehandel og børnepornografi på internettet. Det er proble-